

A TANÁCS KERETHATÁROZATA
(2002. június 13.)
a közös nyomozócsoportokról
(2002/465/IB)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, különösen annak 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Belga Királyság, az Egyesült Királyság, a Francia Köztársaság és a Spanyol Királyság kezdeményezésére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Unió egyik célja, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben polgárainak magas szintű biztonságot nyújtson. E célt a tagállami rendőrségek, vámhatóságok és egyéb hatáskörrel rendelkező hatóságok szorosabb együttműködésével a bűnözés megelőzése és a bűnözés elleni küzdelem útján valósítják meg, tiszteletben tartva emberi jogok és az alapvető szabadságok, valamint a jogállamiság elveit, amelyek az Unió alapjául szolgálnak és közösek a tagállamok számára.
- (2) Az 1999. október 15-én és 16-án Tamperében ülésező Európai Tanács felhívta a tagállamokat arra, hogy első lépésként haladéktalanul hozzák létre a szerződésben előirányozott közös nyomozócsoportokat különösen a kábítószer- és emberkereskedelem, a terrorizmus, valamint a szervezett bűnözés elleni küzdelem érdekében.
- (3) Az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikke szerint a Tanács által létrehozott, az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény ⁽³⁾ 13. cikke rendelkezést tartalmaz közös nyomozócsoportok felállításáról és működéséről.
- (4) A Tanács szorgalmazza, hogy minden szükséges intézkedést tegyenek meg, hogy ezt az egyezményt a lehető leghamarabb, de mindenképpen még a 2002. év folyamán megerősítsék.
- (5) A Tanács elismeri annak fontosságát, hogy mielőbb megfeleljenek az Európai Tanács közös nyomozócsoportok haladéktalan létrehozására irányuló felhívásának.

- (6) A Tanács úgy véli, hogy a nemzetközi bűnözés lehető legeredményesebb leküzdése érdekében már ebben a szakaszban ajánlatos olyan, jogilag kötelező erejű okmány elfogadására az Unió szintjén a közös nyomozócsoportokról, amelyet a kábítószer- és emberkereskedelem, valamint a terrorizmus eseteiben kell a közös nyomozásokra alkalmazni.
- (7) A Tanács úgy véli, hogy e csoportokat elsősorban a terroristák által elkövetett bűncselekmények elleni küzdelem céljából kell létrehozni.
- (8) A csoport összetételét, célját és működésének időtartamát az azt létrehozó tagállamok határozzák meg.
- (9) Helyénvaló, hogy a csoportot létrehozó tagállamoknak lehetőségük legyen arról határozni, hogy – ahol lehetséges és az alkalmazandó joggal összhangban van – olyan személyek is részt vehessenek a csoport tevékenységében, akik nem a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait képviselik, és hogy e személyek között például az Europol, a Bizottság (OLAF) vagy a nem tagállamok hatóságainak képviselői, különösen az Egyesült Államok bűnüldöző hatóságainak képviselői is helyet kaphassanak. Ilyen esetekben a csoport létrehozásáról szóló megállapodásban kell rendezni például e képviselőkért való esetleges felelősség viselésének szabályait.
- (10) A közös nyomozócsoport a tagállam területén az adott tagállam joga szerint tevékenykedik.
- (11) Ez a kerethatározat nem érinti a közös nyomozócsoportok létrehozására vagy működésére vonatkozó egyéb meglévő rendelkezéseket vagy megegyezéseket.

ELFOGADTA EZT A KERETHATÁROZATOT:

1. cikk

Közös nyomozócsoportok

(1) Kölcsönös megállapodás alapján két vagy több tagállam illetékes hatóságai közös nyomozócsoportot hozhatnak létre meghatározott célra és korlátozott, de közös megegyezéssel meghosszabbítható időtartamra annak érdekében, hogy a csoportot létrehozó egy vagy több tagállamban bűnügyi nyomozást folytasson. A csoport összetételét a megállapodásban határozzák meg.

⁽¹⁾ HL C 295., 2001.10.20., 9. o.

⁽²⁾ A 2001. november 13-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL C 197., 2000.7.12., 1. o.

Közös nyomozócsoport létrehozására különösen olyan esetekben kerülhet sor, amikor:

- a) bűncselekmények felderítésére irányuló nyomozás során egy tagállamnak bonyolult és nagy ráfordítást igénylő, más tagállamokat is érintő bűnügyi nyomozást kell folytatni;
- b) több tagállam folytat olyan bűncselekmények felderítésére irányuló nyomozást, amelyek körülményei az érintett tagállamok összehangolt és egyeztetett fellépését teszik szükségessé.

Közös nyomozócsoport létrehozását bármely érintett tagállam kérheti. A csoportot az egyik olyan tagállam területén hozzák létre, amelynek a területén a nyomozást előreláthatólag folytatni kell.

(2) A közös nyomozócsoport létrehozására irányuló megkeresésnek az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 14. cikkének és az 1974. május 11-i jegyzőkönyvvel módosított, 1962. június 27-i Benelux Szerződés 37. cikkének vonatkozó rendelkezéseiben említett információkon kívül tartalmaznia kell a csoport összetételére vonatkozó javaslatokat is.

(3) A közös nyomozócsoport tevékenységét a csoportot létrehozó tagállamok területén a következő általános feltételekkel végzi:

- a) a csoport vezetője azon tagállam bűnügyi nyomozásban részt vevő illetékes hatóságának a képviselője, amely tagállamban a csoport tevékenykedik. A csoport vezetője a nemzeti joga alapján őt megillető hatáskör korlátain belül jár el;
- b) a csoport tevékenységét annak a tagállamnak joga szerint végzi, amelyben tevékenykedik. A csoport tagjai feladataikat az a) pontban említett személy vezetésével látják el, figyelembe véve a saját hatóságaik által a csoport létrehozásáról szóló megállapodásban meghatározott feltételeket;
- c) az a tagállam, amelynek területén a csoport tevékenykedik, gondoskodik a csoport munkájának végzéséhez szükséges szervezeti feltételek megteremtéséről.

(4) E kerethatározatban a közös nyomozócsoport azon tagjainak elnevezése, akik nem a csoport működési helye szerinti tagállamból érkeztek, a csoportba „kiküldött” tagok.

(5) A közös nyomozócsoportba kiküldött tagok jogosultak jelen lenni a csoport működése szerinti tagállam területén fogantatott nyomozási cselekményeknél. A csoport vezetője ugyanakkor különleges okok alapján, a csoport működése szerinti tagállam jogával összhangban, ettől eltérően is dönthet.

(6) A közös nyomozócsoportba kiküldött tagokat a csoport vezetője – a csoport működése szerint tagállam jogával összhangban – megbízhatja meghatározott nyomozati intézkedések végrehajtásával, ha azt a csoport működési helye szerinti tagállam és a kiküldő tagállam illetékes hatóságai jóváhagyták.

(7) Amikor a közös nyomozócsoportnak a csoportot létrehozó tagállamok egyikében kell nyomozási cselekményeket fogantatnia, az érintett tagállam által a csoporthoz kiküldött tagok megkereshetik saját illetékes hatóságait, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket. Ezeknek az intézkedéseknek a megtételét az érintett tagállamban ugyanolyan feltételek szerint mérlegetik, mintha azokat nemzeti nyomozás keretében kérték volna.

(8) Amikor a közös nyomozócsoport a nyomozócsoportban részt nem vevő tagállamtól vagy harmadik államtól igényel segítséget, a csoport működési helye szerinti tagállam illetékes hatósága a vonatkozó nemzetközi jogi megállapodásoknak vagy meg egyezéseknek megfelelően jogsegély iránti megkeresést terjeszthet elő a másik érintett állam illetékes hatóságánál.

(9) A közös nyomozócsoport kiküldött tagja, nemzeti jogával összhangban és saját hatáskörének keretein belül, a csoport által büntetőügyben végzett nyomozások elősegítése céljából a csoport számára olyan információkat szolgáltatathat, amelyek az őt kiküldő tagállamban állnak rendelkezésre.

(10) A közös nyomozócsoport tagja vagy kiküldött tagja által a csoport tagjaként jogszerűen megszerzett olyan információkat, amelyek egyébként nem hozzáférhetőek az érintett tagállam illetékes hatóságai számára, a közvetkező célokra lehet felhasználni:

- a) azokra a célokra, amelyekre a csoportot létrehozták;
- b) más bűncselekmények felderítése, nyomozása és büntetőeljárás lefolytatása céljából annak a tagállamnak az előzetes hozzájárulásával, amelytől az információt beszerezték. E hozzájárulás megtagadására csak olyan esetekben kerülhet sor, amikor a hozzájárulás megadása veszélyeztetné a nyomozás lefolytatását az érintett tagállamban, vagy olyan esetben, amelyben az érintett tagállam megtagadhatná a kölcsönös jogsegélyt.
- c) a közbiztonság közvetlen és súlyos veszélyeztetésének a megelőzése céljából és a b) pont rendelkezéseinek sérelme nélkül, amennyiben ennek alapján nyomozás indul;
- d) egyéb célok elérésére, amennyiben a csoportot létrehozó tagállamok ebben megállapodtak.

(11) E kerethatározat nem érinti a közös nyomozócsoportok létrehozására vagy működésére vonatkozó egyéb, meglévő rendelkezéseket vagy megegyezéseket.

(12) Addig a mértékig, amíg az érintett tagállamok joga vagy a tagállamok között hatályban lévő nemzetközi megállapodások lehetővé teszik, meg lehet állapodni arról, hogy részt vehessenek a csoport tevékenységében olyan személyek is, akik nem a csoportot létrehozó tagállamok illetékes hatóságainak a képviselői. Ilyen személyek lehetnek például az Európai Unióról szóló szerződés rendelkezései szerint létrehozott szervek tisztviselői. A csoport tagjaira és kiküldött tagjaira e kerethatározat alapján ráruházott jogok ezeket a személyeket nem illelik meg, hacsak a megállapodás kifejezetten másként nem rendelkezik.

2. cikk

A tisztviselők büntetőjogi felelőssége

Az 1. cikk rendelkezéseiben említett tevékenységek során azok a tisztviselők, akik nem a működés helye szerinti tagállamból, hanem másik tagállamból érkeztek, a sérelmükre vagy általuk elkövetett bűncselekmények tekintetében a tevékenység helye szerinti tagállam tisztviselőivel azonos elbánásban részesülnek.

3. cikk

A tisztviselők polgári jogi felelőssége

(1) Amikor valamely tagállam tisztviselői a 1. cikk rendelkezéseinek megfelelően egy másik tagállam területén tevékenykednek, az általuk eljárásuk során okozott károkért az előbbi tagállam annak a tagállamnak a joga szerint felel, amelynek területén e tevékenységet végzik.

(2) Az a tagállam, amelynek területén az (1) bekezdésben említett kár bekövetkezett, a kárt ugyanolyan feltételek mellett téríti meg, mintha azt a saját tisztviselői okozták volna.

(3) Az a tagállam, amelynek tisztviselői egy másik tagállam területén valakinek kárt okoztak, teljes mértékben megtéríti ez utóbbi tagállamnak az általa a károsultaknak, illetve a károsult személyek jogán jogosult más személyeknek kifizetett kártérítés összegét.

(4) Az (1) bekezdésben szabályozott esetben – harmadik személyekkel szemben fennálló jogai gyakorlásának sérelme nélkül és a (3) bekezdésben foglalt rendelkezés kivételével – minden tagállam lemond az olyan károk megtérítésének igényléséről, amelyet egy másik tagállamtól szenvedett el.

4. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy ennek a kerethatározatnak 2003. január 1-jéig megfeleljenek.

(2) A tagállamok közlik a Tanács Főtitkárságával és a Bizottsággal azon rendelkezések szövegét, amelyekkel az e kerethatározatból fakadó kötelezettségeket nemzeti jogukba átültették. E tájékoztatás és más információk alapján a Bizottság 2004. július 1-jéig jelentést nyújt be a Tanácshoz e kerethatározat végrehajtásáról. A Tanács megvizsgálja, hogy a tagállamok mennyiben felelnek meg e kerethatározatnak.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez a kerethatározat az Európai Közösségek Hivatalos Lapban való kihirdetésének napján lép hatályba. Hatályát veszti, amint az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény az összes tagállamban hatályba lépett.

Kelt Luxembourgban, 2002. június 13-án.

a Tanács részéről

az elnök

M. RAJOY BREY